

CSIKI LAPOK

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TARSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: BEVOBODA JÓSEF könyvkereskedése, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény, valamint hirdetések és előzetési díjak is küldendők.	Megjelenik a lap minden szerdán. Kéziratok nem adhatók vissza.	FELELŐS SZERKESZTŐ: Dr. FEJÉR ANTAL ügyvéd.	Nyilvántartási okok: soronkint 40 fill.-ért közöltetnek. Egyes lap ára 20 fillér.	Előfizetési ár: Egész évre 8 kor. (Külföldre) 12 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor. Ismeretlen czégek hirdetési díja előre fizetendő. Hirdetési díjak a legolcsóbban számítatnak.
---	--	---	---	---

Politikai kórság.

A nemzeti kormány megalakulása óta az országgyűlés az ország háztartásával kapcsolatos ügyekkel foglalkozhatott.

Az alkotás munkáját még nem kezdette meg.

A Fejérváry-féle abszolút rendszer szeméjének eltakarításában tevékenysége kimerült; — a megoldásra váró óriási feladatokra csak ősszel kerül a sor.

Ámde a lefolyt korszak is óriási tanulságokat rejt magában. Ezeket a tanulságokat a közvélemény már-már belátja. A nemzeti színű kormányzatból kezd kijózanodni — Belátja, hogy itt rendszerváltozásról éppen nincsen szó; csak a főszereplők mások; egyébként a játék a régi, sőt annál is csunyább; mert eddig fölfelé is, lefelé is 67-esek voltak, most azonban fölfelé a 67-es alap közjogi híveinek valljuk magunkat, lefelé azonban a 48-as eszmékkel hivalodunk.

Hiába, hosszú utat tettünk meg, sok keserűséget szenvedtünk el, a míg eljutottunk ehhez a tanulsághoz; a kiábrándulás persze keserű. A mámor eloszlik lassanként s megmarad a való, a mely legalább való lesz.

Ehhez az eredményhez az utat a delegáción és országgyűlés tárgyalásain keresztül vezetett.

Nem valami épületes látványt nyújtott, hogy párducos vezéreket sima udvarias mezből láttuk, de az egész játékban a legszomorubb képet az nyújtotta, hogy a honnan eddig a nemzeti alkotmány, a hamisítatlan nemes szenvedélytől hevülő szellemi harcokat hallottunk, most a nemzeti eszme elleneségei szólaltak meg, s ha nyíltan nem is, de elburkoltan annál érthetőbb mó-

don adtak kifejezést állambomlasztó törekvéseknek.

Ezek az urak képezik most a magyar országgyűlésen az ellenzéket. S vajon miért? Talán oly boldog helyzetben vagyunk immár, hogy nincs szükségünk az erős nemzeties érzést képviselő ellenzékre. Vajon remélhető-e egészséges kormányzati politika, hazafias szellemű vezetett ellenzék nélkül?

Távol áll tőlünk, hogy a miniszter urak jó hiszeműségét kétségbe vonjuk, de akik olyan nagy engedékenységet tanusítottak követeléseikben, azokról nem lehet józan észszel fölténni, hogy a felülről jövő nyomással szemben a nemzeti akaratot mindig érvényesíteni fogják. Ők végre is az uralkodó tényeit képviselik; a nemzeti akarat az országgyűlés intézményében testesül meg. Olyan országgyűlést pedig, mely a kormányt tüsköny-bokron keresztül követi, mely a pozsony—bécsi villamos vasút, a lap elkobzások s hasonló dolgok felett szemet huny, nem lehet a nemzeti közvélemény, a nemzeti akarat képviselőjének tekinteni.

Vagy azt gondolják azok az urak, hogy a nemzet még mindig teljes egészében s föltétlenül az oldalukon áll; hogy nem látta át, hogy a lényegben változás nem, csak a személyekben történt?

Ezt nem látni, a kormány működését ellenőrzés nélkül hagyni, vakság volna, mely előbb vagy utóbb keserű gyümölcsöket teremne.

Szükségünk van lelkes erős ellenzékre, melynek legyen a zászlójára írva az őszinteség visszaállítását a politikában; a fattyu hajtások lenyesegetése, a hatalmi tulkapások megakadályozása és legkivált az, hogy erős nemzeti érzést vigyen be a közkormányzatba.

Szükségünk van ellenzékre különösen azért, hogy a nemzetieségi képviselők garázdálkodásának gátat ves-

sen, azt ellensúlyozza; hanem a politikai élet színvonala lesüljed a tartalmatlanság mocsarába s a miniszter urak tevékenysége basáskodássá fajul.

A hatalmat a kormány és a megbízást a képviselők kezébe nem azért adta a nemzet. hogy azzal visszaéljenek, hanem hogy azt a nemzet javára használják fel s annyit használjanak vele, a mennyit csak tudnak.

Hogy az ellenzéknek milyen legyen közjogi alapja, az mellékes; mert nem lehet azt mondanunk, hogy mindent elérünk, a mit a 67-es alapon kívánni lehet; azt még kevésbé, hogy a 48-as elvek diadalát csak egy lépéssel is sikerült volna megközelítenünk.

Az őssze igen-igen fontos feladatok várnak az országgyűlésre. A kiegyezési tárgyalások Magyarország sorsát politikai és gazdasági téren hosszú időre elhatározzák. A választói jog reformja is megvalósításra vár s legnagyobb államférfiaink egyértelműleg felfelé nyulnak e kérdéshez, a magyar nemzeti konszolidáció szépen fejlődő ültetvényét féltik tőle.

A vármegyei önkormányzat kérdése is megoldásra vár; hogy a nemzeti akarat ellen tomboló hatalomnak a törvény jegyébe való bujtatását megakadályozzuk; nem is szólva azokról az égetően szükséges igazságügyi, ipari, szociális mezőgazdasági s más természetű feladatokról, a melyek megoldásra várnak.

A sajtó útján gyakorolt ellenőrzés nem eléggé erőlyes, a nemzetieségi képviselők akcióját nem hazafias, nekünk nem lehet a nemzeti közvélemény által támogatott, hazafias, lelkes ellenzék lemondunk, nem azért, hogy a kormányt hazafias működésében meggátolja, hanem hogy annak nemzeties irányban való fejlődését elősegítse. Mert végre is a legnagyobb kormány is csak akkor bír

létjogosultsággal, a míg képes és tud is a magyar nemzeti akaratnak érvényt szerezni.

Egyetemi táncestély.

Kedves Szerkesztő Ur!

Megbízott azzal, hogy az ang. 4-iki egyetemi estélyről referáljak. De bevallom a riporteri toll még annyira új előttem, hogy félek, k. Szerkesztő ur, hogy kitérli soraimat.

Eleszámok. Nem tehetem nagygyá a vidéki zsurnalisztikát. Lesüljed a lapok nívója. Nem kapok több potya-jegyet. Még fizetést se? Pedig Is-ten urcsa nem tudok írni. Megharagudnak a lányok. Ez kár volna. Vagy olyant írok megharagudnak a rendezők? Ezek jó barátaim tőlük is félek

Igy telpüldtem egész hétfő délután. Elhatároztam felmegegyek a tenniszre, lát ha a nyári időben szokatlan hargita szél nekem is új valami jó gondolatot.

Alig érek a tennisz kertbe az egres bokrok mögött párbeszédet hallok. Hangjukról megismertem. Városunk intelligenciájának két előkelő 17 éves hölgy tagja suttogott inkább, mint beszélgetett.

Az én tárgyamról a szombat esti bárlól. Nosza én se voltam rest elővettem noteszemet és riporteri figyelemmel stenografálni kezdtem beszédüket. Kévs esizolás és egy két személyes jellegű megjegyzés elhallgatása után bemutatam a párbeszédet

— Hallod Anus, igazán haragudatsz a a papádra, a mért nem engedett el szombaton. Örültem jól mulattunk.

— Ne beszéljünk erről. Ismered a papát, ha ő valamit kimond

Beszéljél nekem inkább csak az estéről. Kik voltak ott? Hogy mulattak? Milyen ruhában voltak? Te ugye a felér csipke ruhában? Hallottam jól néztél ki. Jól is mulattál?

Ne siess a kérdésekkel nem tudok rá ily gyorsan felelni, de ha türelmem hallgatsz elmondom annyi időre, míg erről a bokorról az egrest leesszük.

A „CSIKI LAPOK” TÁRCÁJA.

Integer vltae . . .

(Hordeus után, szabadon.)
Fordította: FÖLDES ZOLTÁN.

Ki tisztán él alant s a büntől mentesen,
Ijjakra nem szorul s a mór dírláakra sem.
Nyugoltan élhet ő, — a fegyvert megyeti,
A mérgezett nyílu tejez sem kell neki.
A forró Sárteken vigyen bír utja át,
Vagy járja szüntelen a zordon Kaukázst.
Vagy menjen ő azon mesés hegyek közi,
Melyeknek széleit Hidaszjesz öntözi.
Hátiraink mögött, míg énekelgetém,
— Szahin hegyek között, — szeretett Lalajám.
Egy farkas elfutott . . . Pedig csupán dalom
Volt, mely elütte, az egyetlen hatalom
Holott a mily vadult e szörnyeteg vala,
Nem őv Daniász renjő tölygsudara:
S a gyenyén élető, vad Nubián pedig,
Droszlánt bír nevel, — ily szörny nem születik.
De sorsom bír sívár vidékre vetne el,
A hol a siri szél száradt füvet terel,
Hol a tájon sütt, merengő fellegel:
S a bus időt hozók keresztülengenek.
Vagy arra dobna, hol kimért pályán hatal
— A földközlebe! — a lohozó lángu nap:
Ah, itt is, — mindenütt szeretni foglak én,
Edeles nevető, szépzavru Lalajám!

Amélie.

Írta: Dr. Sándor László.
(Folytatás.)

— Bucszasánunk alkalmával megdöbben-
tett a leány kétségbeesése, amikor panaszos

hangon mondta nekem: Kálmán! ne menj el,
megszakad a szívem, ugy fáj.

Oh! ha eszembe jutott volna egy pillanatra is, hogy nem látom élve többé szegény Amélie, nem mentem volna el.

Hanem akkor az egész lényemet mindkettőnk jövőjének biztosítására, boldogságunk állandóságának gondolatát töltötte el.

Fájt elvárom Améliétől, de felemlét az a tudat, hogy érte, kettőnk jövőjéért dolgozom és válnok most el, hogy aztán örökre egyesüljünk. Legyőztem a gyöngeségemet és nemes önérettel eltelve, nagy huzgósággal dolgoztam a vasut építésén.

Amélie nek naponta írtam, hogyha együtt nem vagyunk is, legalább leveleimből lássa, hogy minden gondolatom, örömem csak ő.

Munkálataink szépen haladtak előre.

Ismered ugy- a gyimesi vonalat? A világ legszebb tájainak egyikén vezet keresztül. Annyiszor kiszíneztem magamnak azt az örömet, mely reám vár, mikor e vidéket, a kész vasuton Amélie nek megmutathatom.

A felhőkbe furakodó sziklákat, az azokba vágott szédületes viaduktokat és a hegyek oldalán elterülő hatalmas tisztásokat, melyek mint oda terített puha süppedő szőnyegek hivatgatnak a pihenésre.

Vagyam nem teljesült. Én se láttam kézen a csiki vasutat. Nem jártam még rajta. Ugy borzadok tőle, mintha mindig összeroncsolt emberi holttesteken töretné előre.

Már jól fenn voltak a hegyek között, a mikor kedvünk kerekedett egyik napon, medvevadászatra. Egy egész nagy társaság

verődött össze s mi napi járásnyira elkoboroltunk a renetegektől.

Talán már a harmadik napja voltunk távol a rendes szállásunktól, a mikor oly nagy eső kerekedett, hogy a kunyhónkból, a hová beszurultunk, ki se tudtunk mozdulni. Egész nap hullott az eső, mintha öntöttek volna.

Kártyáztunk és ittunk a medve bőrére.

Ugy az esti szürkületben egy munkás érkezett hozzánk. Az építési irodánkból küldték utánunk. Nekem egy táviratot hozott. Csuro viz volt ez a munkás. Egész nap ütötte az eső. At volt azva a ruhája és távirat papirosa szétmállott a kezomben a papiros, a mint felakartam bontani.

Nem tulajdonítottam nagy jelentőséget az egész táviratnak, azt gondolva, hogy üzleti távirat s tovább kártyáztam. A táviratot egy meleg kólpra tettem a tűz mellé, ha megszárad a papir, akkor talán sikerül felbontani és kibetűzni.

Szédületes szerencsével játszottam. Minden pénzt összenyertem, a mi a partnereimnél volt. Meg is felejtkeztem volt a táviratról, a mikor egyik vadászársam a kezébe vette és bontogatni kezdte. A papiros azonban foszlányokra szakadt. Előbb teljesen szét volt málvba, a hirtelen száradástól pedig töredezett. Csikban még ironnal írják a távirat szövegét. A kis papiros darabkák belső oldalán teljesen el volt mosódva az írás. Semmit sem tudunk kibetűzni a távirat tartalmából. Nem bántott az eset. Naponta négy-öt táviratot is kaptunk a központi irodából, ki törődik azzal, ha egy meg is semmisül?

Ötödnapra tértünk haza a vadászatról. Régen elfeledtük már az elmosódott táviratot.

A postám között az Amélie levelét kerestem. Nem találtam tőle egy sort sem. Megdöbentett a dolog. De azzal bátortottam magamat, hogy talán elkallódott a levele.

Táviratoztam neki a fővárosba. Választ nem kaptam.

Ekkor táviratoztam a háziasszonynak, kitől a lakást béreltük, hogy mi van Amélievel? Az jött válaszul, hogy Amélie egy héttel előbb hazautazott Franciaországba.

Lehetetlenek tartottam, hogy Amélie engemet csak egy rövidesen elhagyjon. Hízen jobban szeretett az életénél. Ezt éreztem mióta ismertem őt. Valami rettenetes dolog kellett vele történnék. Ugy kezdtem aggodni érte, hogy közel voltam az örüléshez.

Gyötörődésem között jutott eszembe az elmosódott távirat.

A táviróhivatalban csak annyit kérdeztem, nem jött az én címre egy héten belül egy francia távirat?

A válasz igenlő volt. A postamester kikereste a táviratot. Az volt az elmosódott távirat. Egy néhány szó volt, az egész franciaul.

„Jöjj vissza. Temess el. Nélküled nem tudok élni. Szeretlek. Amélie.”

Két nap alatt a fővárosban voltam. Mint az eszelős, ki halálos ijedelmtől reszkette, dadog és közel van az összeeséshez, kérdőzködtem a háziasszonyomtól, mi történt Amélievel?

(Történelmi hűség kedvéért jelzem, hogy csak innen készülték jegyzeteim többiét csak elgondoltam.)

— Hát tudod Annus a fiuk már előre megmondták volt, hogy pontban kilenckor ott legyünk, mert pontosan kezdik. Addig jártam a papa nyakára, a mig kilenckor kocaiba ültünk. A Vigalió előtt elfogott a lámpa lán. Nem volt első bálom tudod, már a tavaly is voltam, de Flóra annyit beszélt nekem bálokról, pesti bálokról, hogy én is képződni kezdtem. De alig láttam meg a fiukat visszanyertem hideg véremet. Senki se vett észre rajtam izgottságot, még ez a szentelen Ernő se pedig ugyan csak sírozott. Ott állt mindjárt a jegyzet-dasztálánál. Milyen jól állt neki a frakk?!

— Kikkel beszélgetett?
— Azt nem tudom, hanem én sietek a mese-mel, mert azt mondta, jön mindjárt tenniszezni s akkorra veled végezni akarok.

— Jó én hallgatom.
— Alig értem be a parketre — ezt milyen szépen kitényesítették volt, — rázendül a Rákóczy. Kérlek Miklóst — ő vezetett be — hogy nekem huzzák, de ő megnyugtatótt, hogy a papa védnök és őt illeti hasonló tisztaság. És azután meg is figyeltem, többször is felhangzott.

— Jó cigány volt.
— Ne szólj közbe! A terembe értem s körül néztem. Ott annyi idegen volt. Teljesen ismeretlen arcok, utcai ismerősök. Én Etuskával kezitem beszélni. Közszaszin kivágtott ruhája volt, ugyan jól nézett ki. Mindjárt elbeszélte, hogy még Radnótról, Marosvásárhelyről Tordáról is jöttek leányok. És még milyen szépek s hogy táncolnak! (Ezt a fiuk is mondták!)

Iránke azt mondta Gyergyóból is jött két csinos lány, Tusnádról is jönnek. Igazán kezdtek drukkolni. Én is félttem, hogy nem mulatok, pedig minden táncom le volt foglalva. De aztán én is eldicsekedtem, hogy a legszebb lány mégis velünk lesz, mert tegnapijót jöttek Pozsonyból és a mamája már megkérte a mamámat, hogy gardirozza. Az igazat megvallva féltém is, hogy konkurenciát csinál nekem. A mig így beszélgettünk, tényleg el is jöttek mind. Minden két pereben hangzott a Rákóczy, csinosabbnál-csinosabb asszonyok, lányok népesítették be a termet. Megismertem a radnótiakat. Milyen kedves lányok! Mind két ruhában voltak. Marosvásárhelyről is jött egy. Sokat beszélt Margitról. Ugy látszik diasztingvált lány.

— És csinos?
— Hogyne! Hát még Mariska! Az olyan volt, mint egy cukorbab. És Paula! hódító volt. Alaposan tarthatnak fölük. Szerencse, hogy a fiukkal jól voltunk, hanem bizony ülhettünk volna.

— Kik?
— Hát szeredaiak. Pedig mindenki közülünk is jól nézett ki. Csak te hiányoztál Annus, te lettel volna a bálkirálynő. De a táncosok így is hüek maradtak, sokat táncoltunk, Dusi még rosszul is lett. Neki tudod ez volt az első bálja. Hogy drukkolt szegényke. Határozott lámpaláza volt. De nem volt oka; az igaz, nagyon szép is volt.

Hát hazatartott, — felelt a legnagyobb nyugalommal. Azt mondta neki, hogy felhasználja azt az időt, a mig én a vasutépítésnél leszek elfoglalva s meglátogatta szülőit. De hát akkor mit jelenthet a távirat tartalma? Az Amelie szülőihez nem mertem táviratozni, magam sem tudom miért. Makacsul nem hittem abban, hogy Amelie elhagyott volna engemet. Mint rémes kísértet fagyasztotta meg ereimben a vért az a gondolat, hogy talán öngyilkos lett.

Rohantam a rendőrségre. Elém tettek egy nagy könyvet, a melyben a legutóbbi időber öngyilkosság lett lelkek voltak összeírva. Csak forgattam ide-oda a lapokat, de egy betűt kiolvasni nem tudtam a sorokból. Összefolyt előttem minden. A lapok száraz zizogése reszkető kezemben, figyelmessé tették rém a rendőrtisztviselőt. Oda jött hozzám, barátságos nézésével egy kicsit lecsillapított és egy-két kérdésével megtudta kit keresek.

Kettőt fordított a könyvben s tompa hangon mondta nekem: az a leány, kit ön keres, valószínűleg azonos azszal, aki 10 nap előtt leugrott egy dunaparti hás negyedik emeletéről a kövezetre. Felismerhetetlenül őszave van roncsolva a teste. Még nem lehet megállapítani a személyazonosságát. — Semmi írás nem volt nála. Senki sem kereste eddig.

Kimentünk ezzel a rendőrtisztviselővel a morgueba. Legelőször is a leány ruháit mutatták meg.

Az Amelie ruhái voltak. A melyeket

— Na jó, hát mikor táncoltatok, ki kezdte?
— Csakhamar jöttek a rendezők, vagy tizenöt-öt-öt-öt, Bala — tudod ő volt az elnök felkérte Paulát és rákezdte az első csárdára. Erre a többi mintha össee lettek volna beszéde belekezdett. Én Ernővel kezdtem meg. Csak most láttuk milyen jó cigány volt. Nem hiába hozatták Kolozsvárról, látszik, hogy több, mint husz éve buzza a táncnótákat. Remek egy csárdás volt: „Nem ütök a jogászt agyon...”

Ezután minden feltűnés nélkül keringőbe csapott Gyurica és andalogtunk. Erről már nem tudok beszélni. Én olyan boldog voltam. Nem ültem egész éjjel. Egymás kezeibe ahtak a jobbnál-jobb táncosok. Azután négyes jött, precízül rendezve — Hát táncrendet kaptatok-e?
— Persze.
— Milyent?
— Az egyszerűen mesés. Gyönyörű kézifésztées tulipán van az első lapján és inogrammm. Mondják, hogy Pesten az egész ki volt állítva és minden ember megbámulta.

— Mit? hallezik egy erős férfi hang. Ernő volt.
— A táncrendeket, — felelt Margit látszólagos nyugodtsággal.

— Ja, maga Annuskának referál szombat estéről? Bizony szép is volt minden. Milyen szupé csárdást táncoltunk! Ugy-e Margitka? Hát még Zeügdön! De ezen maga is ott volt s láttam jól mulatott.

— Igen, legalább a morzsából én is kaptam. Csak olyan rövid volt.
— Hja, kifárad az ember két nap alatt. Hanem, ha parancsolják, hozzá kezdelhetünk a tenniszhez.

— Menjünk, jerünk Margit.
* * *

Elementek, rövid idő múlva én is ott termettem a tolvaj szentelenségével, mint a ki mások titkait loptam el.
Megvan a hirlapi nivó! Pista irigykedhetik! Megvan a jövőm a lapnál és megvan a gázsim!! Szerkesztő ur kivánságára még itt közlöm a jelenvolt hölgyek névsorát.
Asszonyok: Antalffy Gáborné (Deés), Birtha Józsefné, Csánády Lajosné, Deák Ignácné (Radnót), öz. Dragai Liviusné, Dr Györgypál Domokosné, Ferenczy Gézáné, Dr Filep Sándorné, Fried Sándorné, Gombos Lászlóné (Torda), Gözsy Árpádné, Gyarmathy Mózesné (M.-Sziget), György Árpádné, Kolonics Dénesné, Kovács Antalné, Imreh Dénesné (Marosvásárhely), Jakab Józsefné, Magyarek Antalné, Dr Nagy Béni né, öz. Nagy Sándorné, Pap Andrásné (Tusnádfürdő), Pap Domokosné, Pál Gáborné, Sándor Gergelyné, öz. Szűcs Mártonné, öz. Sprencz Györgyné, öz. Rajz Antalné, Tóth Vilmosné, Vender Dávidné, Wolff Ferencné.
Leányok: Csiby Róza, Deák Ilonka, Deák Erzsike, Deák Mariska (Radnót), Fried Erzsike, Gombos Mariska (Torda), Jakab Iránke, Jakab Micike, Jakab Annuska, Imreh Margitka (Maros-

vásárhely), Lukács Juliska, Madár Irma, Márton Emilia, Márton Berta (Gyergyószentmiklós), Nagy Etuska, Nagy Iránke, Pap Irma (Tusnádfürdő), Pap Margit, Perjésy Steiner Palika (Pozsony), Rajz Mariska, Rajz Matild, Sprencz Olga, Sándor Margit, Szatmáry Olga, Wolff Dusika, Tóth Gizella.

Siga.

A tejszövetkezetekről.

Írta: Kovács József okl. garda.

Közgazdasági téren két főtényező működik az egyesek érdekeinek, illetve az összesség társadalmi, erkölcsi és anyagi helyzetének javításán.

Ezen két tényező pedig az állam és társadalom. Az állam ugyanis a legmagasabb társadalmi kulturkőzeg, melynek feladata a fejlődés azon feltételeit megvalósítani, melyek az egyes önmagának meg nem szerezhet s hol az egyes, vagy a társadalom nem elég erős, annak segélyezése támogatása. Kezét a gazdasági élet úterén nyújtatva feladatát képezi a gazdasági élet irányítása. Ezt előri jótörvények által. A társadalmat egy magasabb személyiséggé emelni, hogy annak minden része a lehető legmagasabb szellemi és anyagi fejlődésnek örvendezzen, szintén az állam feladatahoz tartozik. Ezen feladata nem változik soha, csak az irány, melyben érvényesíteni kell.

A másik tényező a társadalom, ez az ugynevezett organizált önszegély, melynek kiinduló pontja az, hogy a kis tőkék, az elkülönítve álló termelők, a létért való küzdelemben gyöngébbek, az erőknök fokozása, azoknak tömörítése végett egyesítsenek. Ezen önszegélynek szervezetei az egyesületek, társulatok és szövetkezetek. Ezekben a szervezetekben nyugszik az állam által el nem érhető gazdasági helyzetnek a javítása, fokozása, mely kétfőle irányban nyilvánul: A szervezet szerveinek — tagoknak — részint szellemi, erkölcsi előhaladása és lelki szórakoztatásának, részint a tagok anyagi érdekeinek istápolása és előmozdítása által. Ezen feladatokat ezen szervezetek, különböző módon, különböző eszközökkel oldják meg.

Ezen szervezetek közül, melyek a tagoknak mind szellemi, mind anyagi istápolását magukban foglalják, legfontosabbak a szövetkezetek. Ezek egyedüli biztos eszközei a kis tőkék gazdasági téren való hathatós érvényesülésének. Ez az eszme szövetkezés mindig és mindenkor élt az emberek lelkében, s külső életben való megvalósulását különböző formában látjuk. De mig a régi korban a szövetkezés a rideg egoista felfogáson alapult s csak az erőszak keresztülvitelére s idegen javaknak a lefoglalására irányult, addig a közgazdasági viszonyok fejlődése s azoknak ugy külöo formájuk, mint belső tartalmukban történt meg-

akkor viselt, mikor utánam jött, Látni akartam őt magát.

Senki sem állapíthatta meg a személyazonosságát, csak én egyedül. Készséggel teljesítették a kérésemet.

Nincs a pokolnak az a kinja, a mi felérne ez óra szenvedésével.
Bevezettek egy nagy terembe, melynek egyik oldalában volt a lift elhelyezve. Azon emelték fel, hosszú széles márványasztalon a hullákat a boncterembe.

Már megindult a szerkezet, a lift emelkedett felfelé, a mikor a rendőrtisztviselő megszoritotta a karomat és bátrítólágon mondta: legyen erős, a mit most látni fog, a legerősebb idegzetű embert is nagyon megrázza.

Elfordított az ablak felé s én láttam, amint az űllő-uton az emberek olyan gondatlanul járnak fel s alá. A szemem kinézett az ablakon, a fillem figyelt a legkisebb zajra, a a mi a szóbanan történik. Hallottam, a mikor a liftről legurították a márványasztalt és gördítették felénk, a viláosság irányába. Hallottam, a mikor jelentette az egyik alkalmazott a tisztviselőnek, hogy készen vannak, itt a tetem.

Mindent hallottam és láttam magam előtt, de mozdulni nem tudtam. Meg voltam dermedve, amit az idegeim elernyedése következtében nehész szibbadás kezdett felváltani. Megrázott gyöngéden a tisztviselő. Nos Uram! szólott hozzám.

Mint egy bábót fordított a márványasztal felé. Kettén tartották a karomnál fogva. A hulla nem volt letakarva. Ott feküdt

előttem az én életem boldogsága. Szemem egy kimeredt, mintha a pillám kiakadtak volna a sarkukból, a szájamban a kiáltás hörgéssé omlott össze.

Nem tudom mi történt azután velem. Lehet összeestem.

Eltemettem az-én Ameliemet. Hanem a kép soha sem mosódik ki az emlékeimből, a hogy őt a márványasztalon láttam. Szép hullámos haja tele aludt vérrel, feje ketté hasadva, egyik karja leszakadva hevert a véres teteme mellett.

És ezt a képet látom magam előtt mindig. Van-e ettől szabadulás?

Azóta menekülök e kép elől. Járom a világot.

Az Amelie szülei még nem tudják, hogy halott a leányuk. Minden hónapban küldök nekik pénzt vagy valami ajándékot s irom hogy jól vagyunk mind a kettén, Amelie meg én. Csalam szegényeket, mert ha megtudnák, hogy nem él már a leányuk, mi örömük is lenne már az életükben? Mert az élet nem öröm, ha nem köt semmi hozzá.

Mi is köt engemet az éléhez? És miért is élek én?

Ezek voltak a Kálmán utolsó szavai. Elkarkarta kezével a szeméit s görnyedten ült a székeben. Nem zavartam a hallgatását, mert tele volt fájdalommal az én szívem is.

Hogy is van az ugy elrendezve, hogy egy-egy embernek e földön annyi sok jut ki a szenvedésből!

(Vége.)

változása, főleg humánus eszmék és felfogások elterjedése folytán lényegesen megváltozott. Legnagyobb hódítását a gazdasági téren érte el, alapjául szolgálván az önzetlen humánus felfogás. A mint Bernát I. megjegyzi: az a társadalom, amely tisztán az önzésére akarja alapítani gazdasági rendjét, homokra építi jövőjét. A mely önzést évezredekken keresztüll a kereszténység fáradhatatlan munkássága nem volt képes az emberiség lelkében megdönteni, hanem is teljesen, de legalább annak egyoldalúságait mérsékelni sikerült a szövetkezesnek.

A szövetkezetek az egyedüli eszközök egy gazdasági, mint a társadalmi viszonyok átalakítására ott, a hol még nagy a gazdasági hátramaradás — mint nálunk is vagy a hanyatlás is bekövetkezett, ott a helyzet ezeknek behatása következtében lényegesen megváltozik. A haladás utáni vágy egy anyagi, mint erkölcsi téren fogja el és tölti be a lelkeket; e vágy fokozza a munkásságot és munkakedvet, jobban éberszti az öntudatot az egyesekben, hogy az emberek egymásra vannak utalva, együtt dolgozva, működve mozdítják elé az egyesek és az összesség egy anyagi mint erkölcsi jólétét, s hol érvényre jut a tudat, ott kihal a szivekből a gyűlölet és az irigység, a közös tudat és érzet élvezet a közös cél együttes előlérsére.

A szövetkezésnek legfőbb indoka a gazdasági viszonyokban keresendő — mint fentebb említettem — az elkülönítve álló termelők a létért való küzdelemben gyöngébbek, de az erőknök fokozása, azoknak tömörítése által hatványozott mértékben törénhetik. A korlátolt gazdasági helyzetnél fogva a kis tőke annyira korlátolt, hogy a nagy tőkével egyáltalán nem versenyezhet, s ezen versenyből való kimaradása a kis tőke tulajdonosának, a kis gazdának romlását, elsenyvedését vonja maga után, sokaknak ilyen romlása általános gazdasági pangást, visszaesést jelent.

Ki ne hallotta volna hírét a rochdalei takácoknak? Midőn az éhséggel küzködve a munka nem hozta meg a saját jutalmát, s a tőke nélküli munka tőkét nem gyűjtethet, azoknak az egyszerű takácoknak és Jánosoknak nem volt szívük ahhoz, hogy kivándoroljanak és elhagyják az édes anyaföldet, forradalomra sem gondoltak, hanem élt szivükben az erős elhatározás és akarat. A mire egyenkint nem voltak képesek, azt közösen viszik ki, s tőke nélkül kereskedkedők lesznek. A társaság első felszólítására nem gyűlt ugyan be annyi pénz, a melyen egy zsák zabot vagy lisztet vehettek volna, de ma már a szerény, de becsületes rochdalei takácsok társaságának évenként egy millió koronát meghaladó tiszta jövedelme van.

(Folyt. köv.)

K Ü L Ö N F É L É K.

Bál után.

(Elleava.)

Az egyetemi-estélyen történt. Önök talán nem is látták.

Egy lányka, kinek arca nőiesen finom, a büszkeség sajátságos női vonásaival: haja barna, a legdiszesebben bodorítva, derült, márványtisztá homlok, izgékony szemöldök, nyugtalan, kacér, mindentéle vizsgaszemek, szabályos görög orr s vékony, gyermeg metazésű ajkak, éles, hamis szájszelepletekkel; öltözete a legizlésebb: ruhájánál a legszelidebb szinezetek összeválogatva, csupán egy hatalmas csokorba kötött azallaggal díszítve, — odahajlott táncosához közel-közel és a mig a széles keringő kábitó dallama minden csapp vért arcába hajtotta és keze az édes, ismeretlen izgalomtól remegve szoritotta a táncosát, halkán a fülebe sugta:

— Nem tudok gondolkozni!

Némán sóhajtott és újból megssoitá táncosa kezét. Nyögdelve, líhegve simult hozzá s tovább sugta:

— Bár mindég tartana ezen keringő!

A táncos, kiséd csuf, de jól táncol, e pillanban oly gyöngének látszott: csaknem össze-rokadtt s homályos szemekkel tekintte a lánykára, mintha figyelmeztetné: Gondold meg, a mit ki-mondasz!

Vége is elriad ajkai szegletéről a hinasága, elsimultak homlokáról a ráncok és szelid, reszkető hangon, de azért hallhatóan rebegé a választ:

— Szeretem.

Semmi bandítás, Semmi regényesség. Önök bizonyára ceddálkozni fognak ezen a válaszon, de ő a milyen csúsz, oly igazi férfi volt.

És ime a legnagyobb öröm pillanatában az átkozott primás lezárt a keringőt s vele az idilli perceket is.

Mulatságnak vége.

Az egyetemi-estély után történt.

Őnök talán nem is tadják.

A lányka otthon álmodozik egy öreg karoszekben nyakig süppedve.

A mámoros ifjú bál után délután rendbe szedi magát, kimegy sétálni a éri, hogy valami hatalmas erő szinte taszítja valami irányban s a vissza akar fordulni, akkor ismét ellenáll: szél volt az; neki is arra kellett menni, neki is dolga volt, mint a szélnek: egy utjok volt mindkettőnek.

A szélnek a lombos fákkal, a kert virágaival, az ifjunak a ház legszebb virágával, a kire oly büszkék mindannyian, a kit oly nagyon szeretnek.

Vakmerő volt a gondolat. Kipogtattak. A lányka hallja, de tovább álmodozik. A mama bevezeti hozzája.

A lányka felnyitja álmodozó szemét, kezét nyújt, de rögtön félve vissza is vonta, talán mert amaz oly hideg volt?

A kacér szemekkel bosszusan néz rá, csufabbnak találja, mint valaha.

Pedig ugyanaz, kinek a tegnap fülébe sugta, mit is? a kinek kezét megve szoritotta meg.

Mig aztán a kis lány elég merősen így kezdé: — Jó fut! Tudja, hogy az Isten bennünket nagyon csekély anyagból teremtett: az a sárból. S mivel a sár nem volt jó, mi — szegény halandók, cserep edények módjára, tökéletlenek és törékenyek lettünk. A legkisebb összekoccanásra megrepedünk, a legkristályosabb víz sár-izet kap tőlünk.

A mámoros ifjú pedig ebből mindent megtörtént.

— Pá Margitka! Jön a morzsa-bála?

— Csacsi! volt reá a rime a kis leánynak, a mi nem volt ugyan vers, de igaz volt.

Az egyetemi estélyen történt?

Már nem is emlékszem reá. Különbelen legyenek meggyőződve ez a legtöbb mulatság után megtörténik.

Dr. Sándor Gábor

— **Személyzeti hírek.** Kászonyi Alajos dr. kolozsvári káplán Kerekeszentpálra plébánosnak kinevezetett.

Bocskor Ferenc királybányai plébános Apanagyfaluba helyeztetett át. Lelkésztől kildetett ki: Hadnagy János Csikszentmiklósi. A káplánok közül áthelyeztetek: Andó Géza Kézdimentskeresztől Tusnádra, Gegő Simon Lembényből Gyergyóditróba, Márkos András Gyergyóremetéről Székelyudvarhelyre. Az új misések közül a lelkész-hitelemzőknek kineveztettek: András József Csikrákosra, Antal József Csikszentgyörgyre, Bencze István Csatószegre, Bocskor László Lembénybe, Csányi Kálmán Koszmasra, Merza István Gyergyóremetére.

— **Csikszeredából nem lesz vasúti központ.** Mint illetékes helyről értesülünk, most érkezett le a kereskedelmi miniszter leirata, mely arról értesíti Csikszereda város közönségét, hogy Csikszereda nem lehet elágazási központ, hanem Madéfalva állomás fogja azt a szerepet teljesíteni. Csikszereda város amúgy sem nyert volna sokat azzal, mert, mint értesülünk, géplakatoműhely és kocsijavítóműhely amúgy sem lett volna, hanem Brassóban vagy Marosvásárhelyen. Itt csak egy pár családdal lett volna nagyobb a személyzet és a fűtőházi nem jelentékeny személyzetrel, mely a mi drágasági viszonyainkban egyforma sanyarúsággal osztozkodott volna.

— **A gyergyószentmiklósi gimnázium ügye.** A vallás- és közoktatásügyi minisztertől nem régen érkezett le a gyergyószentmiklósi gimnázium ügye, melyet Csikvármegye törvényhatósági bizottsága annak idején tárgyalta is és felállítására a magánjavak pénztárából 100000 koronát szavazott meg. A miniszteri leirat, mely az engedélyezést is tartalmazza, inkább a realiskola felállítására felé hajlik, mivel már Csikvármegye gimnáziuma van s még vagy a vármegyétől, vagy Gyergyószentmiklós nagyközségtől pénzbeli áldozatot követel. Ez ügyben legközelebb gyűlést tart a képviselőtestület s remélhető, hogy az ige csakhamar testét válik.

— **A hargitai fürdő népszerűsége.** A Csik vármegyei localis fürdők közül egyik sem örvend oly látogatottnak, mint a hargitai fürdő, mely pormentes órondos és igen kellemes ásványvizivel magához tudja kapcsolni nemcsak a környék lakosságát, hanem az idegeneket

is. Debreceából, sőt még az ország déli részéről Ujvidékről is keresik fel a betegeket és időskorúkat. Megérdemlené a fürdőt, hogy a modern fürdők minden nemű szükségleteivel felruhásassék, mert természeti szépségeivel a látni vágyóknak, s jó hatású vizeivel és kénes gőzülőjével a szenvedő emberiségnek igen sokat használ. Itt helyen valónak találjuk megemlíteni, hogy a mai viszonyok között, vagy a bérlőnek, vagy az illetékes fórumnak annyit áldozatot meg kellene hoznia, hogy naponként egy posta járatot alkalmazzon, mert e tekintetben igen nagy hiányt szenvednek a vendégek. Erre a célra minden vendég szívesen áldozna 1—2 koronát fürdő taxa címén.

— **Jótékonyóelu táncostély.** Tusnádfürdőn 1906. augusztus hó 11-én szombaton a gyógyszerokban jótékonyóelu estély, hangverseny, bazar, táncmulatság tartott. Kezdeté este 7 $\frac{1}{2}$ órakor, beléptéidj személyenként 2 korona.

— **Csendélet a morzsa-bálon.** Az igen szépen sikerült jószág-bál után, mint a hajdani szép időkben — is szokásban volt, a sok elfoszlott reményt felelevenítendő — Zeögödön szokta folytatni a mulatságot az arany-ifjúság. Így történt ez az idén is. Nagyon jó kedv uralkodott mindvégig, csak egy verekedési epizód zavarta meg úgy 10 óra tájban a jó kedvet. Egy polgárokól és iparosokból álló társaság Noé itókájából alaposan beraktározva, elfeledte, mi a széknek a rendeltetése s heves szóváltás után egymásnak a koponyájához kezdte mérgetni. Felhivjuk az illetékes rendőrhatalóság figyelmét, hogy mulatságok alkalmával és néplünpélykörök egy kis rendőrközegét jó volna ott alkalmazni a közrend megóvásá vogett.

— **Felhívás.** Megyei alispán ur idei 4287—1906. számú leiratával utasította a város tanácsot, hogy a város területén lakó családok nemes- és címerleveleit, — egy az országos levéltár részéről az egész országban levő nemes családokról szerkesztendő munkánál leendő felhasználáshoz, — eredetiben vagy másolatban terjessze fel. Ezen rendeletről kifolyólag felkérem a város területén lakó azon családokat, a kik ilyen nemes levelek és címerek birtokában vannak, hogy azokat a városi tanácsnak elismervény mellett rövid idei használatra eredetiben vagy másolatban adják át, esetleg nyujtsanak alkalmat arra, hogy a városi tanács azt lemoshassa. Csikszereda, 1906. évi Julius hó 19-én. A polgármester h. Árpá Lajos v. fősz.

— **As utcai lámpa sorsa.** A helybeli utcai világítás, mely a hold járásához van igazítva, a napokban igen érzékeny veszteséget szenvedett. A vármegyeház kertjében a lombok alá rejtett valakinek a kegyeletes keze egy utcai lámpafát, hogy pihenje ki a fáradság nélküli fáradsalmakat, melyeket a közvilágítás terén kifejtett. A meghaltakról vagy jót, vagy semmit, ugy szól a közmondás. Szegény álmodozót mi sem okozuk, hanem megrovási kaland azt illeti, kinek gondolai alatt szórta a pazar fényt szép holdvilágos esteken s áldozott gondatlanul a korom sütéiben, megtagadvá a hű szolgálatot.

— **Hazi takarékperselyek.** A házi takarékperselyek Amerikában már nagyon elvannak terjedve. Európai államokban ezen intézményt csak most kezdik meghonosítani. A persely rendszer egyszerűen abból áll, hogy az illető intézet igen elmes szerkezettü, csinos acél perselyeket oszt ki ügyfelei közt lezárva, míg a persely kulcsa az intézetnél marad. A perselyt a fél időnként elviszi a pénzüntézet-höz, hol a perselyt a fél jelenlétében kinyitják és a perselyben összegyűlt összeget megolvassa az illető betéti könyvecékéjébe bejegyzik és ettől a naptól fogva a betett összeg kamatozik. A fél a perselyt újból visszakarjja és az eljárás ismétlődik. A perselyen két nyílás van. Egyik az ércpénzek, a másik az összesecsavart papirpéNZ bedobására. A perselyek egy darab acéllemezből vannak készítve és a szár olyan, hogy semmiféle átkulccsal ki nem nyitható és a belső szerkezete is olyan, hogy a bedobott pénz másiktól soha ki nem vehető ha csak a saját kulcsával ki nem nyitjuk. A persely előnye nyilvánvaló. Otthon folyton szem előtt van, mintegy állandó intése a takarékoskodásra. Még a legkisebb összeg, egy fillér félretételét, megtakarítást is lehetővé teszi. Azt hisszük, hogy ez a rendszer hazánkban is nemsokára meg fog honosodni. Városunkban az Agrár Takarékpénztár Részvény-

társaság áldozatot nem kímélve ezt az intézményt bevezette. A perselyek a t. betevő felek rendelkezésére állanak.

— **Magyar-román szótár.** Iskolai és magánhasználatra írta Ghetie János naszódi főgimnáziumi igazgató. Épen tíz esztendeje, 1896-ban, a közoktatásügyi miniszterium juttatással tüntette ki Ghetie János nagy munkáját, az első nagyobb román-magyar szótárt, amely régen érzett hiányt pótoló irodalmunkban s rendkívül nagy szükségletet elégített ki nemcsak irodalmi, hanem közgazdászai és közgazdasági szempontból is. A hézagpótló nagy munkának második része, magyar-román szótár tíz esztendei nagy munka után most jelen meg s ezzel teljessé vált ez a nagy munka amelynek jelentősége és értéke megbecsülhetetlen. A kiváló szerző arra törekedett, hogy a szótáranyagban felölelje a teljes aktuális szókincset, az irodalmi és népies nyelvből, valamint az üzleti forgalomból egyaránt. A legjobb forrásmunkákra támaszkodva, teljesen kielégíti úgy az iskolai mint a közéleti szükségleteket. A szótár kétszer hasábozott szöveggel, tiszta szép betűkkel, erős papírra nyomva jelent meg; 803 oldal terjedelmű, tehát legnagyobb szótáraink közül való s a Franklin-Társulat kiadása. Ára 10 korona. Az első rész ára 6 korona. A két rész egy fél börkötésű kötetben 20 korona.

— **Hirdetmény.** A honvédelmi miniszter ur ó nagyméltósága az 1906 évi Julius hó 12-én kelt 48587 — 19 számú rendeletével a fasátor épület átalakítását és a laktanya egyes szobái padlózatának helyreállítását 13700 kor. összeg erejéig engedélyezte. A fentemlített munkálatok kivételének biztosítása céljából az 1907. évi augusztus hó 16-ik napjának 9 órájára az itteni honvéd laktanya helyiségében tartandó nyilvános ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. A versenyzni óhajtok felhivatnak hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat (az ajánlati költségvetéssel együtt) a kiltűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annál inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. Az ajánlatokhoz az általános feltételekben előirt, az engedélyezett költségösszeg 5%-ának megfelelő bánatpéNZ (vagy a bánatpéNZnek az állampénztárnál (adóhivatalok) történt letétét igazoló pénztári nyugta) csatolandó. A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művel.t és részletes feltételek a nevezett honvéd-laktanya kezelőtiszt irodájában bármikor megtekinthetők. Csikszereda, 1906. évi Julius hó 30-án. M. kir. brassói 24. honvéd gy.-ezred 4. zászlóalj parancsnoksága.

Sz. 1228 — 906. ki.

Hirdetmény.

Alulirt városi tanács közhírré teszi, hogy a tanácsház részére szállkészen 136 köbm. kemény tűzifa szállítására folyó év **augusztus hó 16-án** zárt ajánlattal egybekötött nyílt szóbeli árlejtés fog tartatni. — Felhivatnak érdekeltek az árlejtésben való megjelenésre azzal, hogy esetlegesen írásbeli zárt ajánlataikat a kiltűzött idő előtt a városi tanácsához adják be, mivel később érkezők figyelembe nem vétetnek. Csikszereda, 1906. augusztus 7.

Árpa Lajos, h. polgármester. Várady Dénes, h. jegyző.

Szám 4816 — 906. tlkvi.

Árverési hirdetmény és feltételek kivonata.

A csikszentmártoni kir. járásbíróság, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Ince Ignác csatószegi lakosnak Csató Gábor csikcsatószegi lakos elleni végrehajtásos ügyében végrehajtató kérésére a végrehajtási vissz-árverést a csikszeredai kir. törvényszék a csikszentmártoni kir. járásbíróság területén levő, a csikcsatófalvi község határára fekvő, a csekefalvi 892. sz. tlkvi 314—2/I. hrsz. ingatlanra 320 kor. és a 914—2/2. hrsz. ingatlanra 800 kor. kikiáltási árban a C/1 alatt Rácz Lajos javára bekebelezett haszonélvezeti jog sérelme nélkül a végrehajtató kérésére Jakab Gyula és Klein Adolf késedelmes vevők ellen, ezek ká-

rára és veszélyére elrendeli azzal, hogy késedelmes vevők az ingatlanra nem árverezhetnek.

1. Az árverésre határnapul 1906. évi szeptember hó 4-ik napjának d. e. 9 órája Csikcsatófalva község házához kiütetik.

2. Arverezni szándékozók tartoznak minden egyes ingatlan kikiáltási árának 10 százalékát mint bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiltűdött kezébe letenni.

A kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság, Csikszentmárton, 1906. jul. 26.

Gözszy Péter, kir. albiró.

Szám 9059—906. tlkvi.

Árverési hirdetmény kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy András János gymezközépolki lakos végrehajtatónak Mihok Szász János és neje László Erzsébet odaváló lakos végrehajtást szenvedő elleni 500 kor. tökéketelés és ennek 1906. évi Julius hó 18-tól járó 5%, kamatai, 46 korona 30 fillér perbeli, 18 kor. 90 fillér végrehajtási már megállapított költségek iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék, a csikszeredai kir. járásbíróság területén levő, Csikszentmiklós határára fekvő, a csikszentmiklósi II. rsz. 188. sz. tlkjkvban A + 2. rsz. 1859/1. b, 1863. hrsz. szántóra és faházaz beltelekre 338 kor. az odaváló 125. sz. tlkjkvban A + 2. rsz. 447/2. hrsz. kaszáló 247 kor., az odaváló 131. sz. tlkjkvban A + 2. rsz. 470. hrsz. kaszálóra 400 korona és A + 3. rsz. 613/2. hrsz. kaszálóra 70 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1906. évi szeptember hó 29. napján délelőtt 9 órakor Csikszentmiklós község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becáráának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiltűdött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiltűtött szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csikszeredán, 1906. évi augusztus hó 6-ik napján.

A csikszeredai kir. tszék, mint telekkönyvi hatóság.

László Géza, kir. tszéki biró.

Szám 9084—906. tlkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A csikszeredai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré te.zi, hogy Hof Ludmilla végrehajtatónak Csilib György és Bokor György végrehajtást szenvedők elleni 17 kor. 56 fillér tökéketelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság területén levő, Csikszentmiklós község határára fekvő, a csikszentmiklói 992. számú tlkjkvban A + 10348, 10349, 10352, 10353, 10356, 10357, 10359, 10360—10362. hrszámú ingatlanra 242 kor., a 968. számú tlkjkvban A + 11049. hrszámú ingatlanra 170 korona. 11091, 11092/1, 11092/2, 11093, 11094. hrszámú ingatlanra 120 korona, 11102 hrszámú ingatlanra 42 korona, 1033. számú tlkjkvban A + 10336—10345. hrszámú ingatlanra 222 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1906. évi szeptember hó 27-ik napján délelőtt 9 órakor Csikszentmiklós község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becáráának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiltűdött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiltűtött szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csikszeredán, 1906. évi Julius hó 31. napján.

A csikszeredai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

László Géza, kir. tszéki biró.

Sz. 588—906. m. j.

Faeladási hirdetmény.

Csikvármegye magánjainak tulajdonát képező Gyergyó-Békás község közigazgatási határában fekvő „Borvizpatak” nevű erdőrezsben mintegy 63.0 k. holdnyi vágásterület körülbelül 8064 köbméter luc- és jegenyefenyő fatömeggel, de a fatömeg utólagos bemérés után való megállapítása alapján — kihasználására — f. évi augusztus hó 30-án reggel 8 órakor Csikszerezében a magánjauak igazgatósága irodájában tartandó zárt írásbeli ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Kikiáltási ár a 36 cm. mellmagassági átmérőnél vastagabb törzsek fatömegére köbméterenkint 4.00 korona.

A zárt írásbeli ajánlatok 1 koronás bélyeggel és 2700 kor. bánatpénzzel láthatók el.

Utóajánlatok nem fogadtnak el. Az árverési és szerződési feltételek Csikvármegye magánjauak igazgatósága irodájában Csikszerezében és a Gyergyó-Tölgyesi m. kir. járási erdőgazdálkodásig irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csikvármegye magánjauinak igazgatósága.

Csikszere, 1906. július 23.

Dr. Csiky József,

igazgató.

Árverési hirdetmény.

A csikbánkfalvi közbirtokosság nevében alólirottak ezennel közlihré teszik, hogy a közbirtokosság tulajdonát képező „Lajtorjás” nevű erdőrezsben a Csikvármegyei közigazgatási erdészeti bizottságnak 1108—906. számú engedélye alapján 50.0 k. holdon 6456.75 m³-re becsült gömbölyű lucenyő haszonfa 15740 kor tizenötzerhétáznegyven korona kikiáltási árban 1906. évi augusztus hó 25-én d. e. 9 órakor a Bánkfalva községpláczánál megtartandó nyilvános árverésen szó és zárt írásbeli ajánlatok mellett a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

A kikiáltási ár 10%-a bánatpénz képen az árverést vezető bizottsághoz letendő.

Az 1 koronás bélyeggel ellátott írásbeli zárt ajánlatok szintén 10% bánatpénzzel vagy megfelelő óvadékkal és érték-

papírral látandók el és ebben kijelentendő, hogy ajánlattevő az árverési és szerződési feltételeket ismeri s azoknak magát aláveti.

Utóajánlatok nem fogadtnak el, valamint az erdőrezs fatömege becserítéken alul eladatni nem fog.

Az árverési feltételek és a becslésre vonatkozó közelebbi adatok a közbirtokossági elnöknel megtekinthetők.

Csikbánkfalván, 1906. július 27.

Bálint Ferenc, **Bottár János,**
birt. jegyző. 2—3 birt. elnök.

Eladók

= szabadkezből a következő ingatlanok: =

a róm. kath. templom közelében fekvő belső házzal együtt, a piactéren belső a rajta levő épületekkel együtt, Erzsébet-ut jobb oldalán háromszögletű belső, a Molnárak cölre melletti belső és a vele szemben fekvő kisebb belső. Értekezhetni lehet a tulajdonosnál Zsögöd úton a 9 számú szobában.

Egészen új

ZONGORA

rövid, keresztülhuzós, vasrámás,

olcsó áron

ELADÓ.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Kölesön

kőházakra, szántóföldekre és rétek (legelőre). — Közvetít egy elsőrangú banktól legolcsóbb kamattal mellett alant írt.

Már fennálló kölcsönt konvertálók és olcsóbb kamatra átveszem.

Szükség esetben kérem egyszerű levélben fordulni:

Dresznand Viktor,

Nagyuzszen, Dicsődéli-utca 17. sz.

Egy jó családból való fiatalulónak felvétetik

Dájbukát Gerő

vegyes-kereskedőnél
Gyimes-Közplókon.

KÁSZONJAKABFALVI

„Szent László forrás”

CSIKMÉGYÉBEN.

Egvényes, földes, vasas, szénsavas gyógyviz.

Tartalmaz egy liter vízben az országos m. kir. kémiai intézet és vegyészeti állomás elemzése szerint:

Kénsavas káliumból	0.0283	grammot	
Chlor káliumból	0.0239		
Chlor nátriumból	0.0114		
Kettőz szénsavas nátriumból	2.1750		
Kettőz szénsavas mészből	1.6517		
Kettőz szénsavas vaslécséből	0.0406		
Timföldből	0.0855		
Kovaszvból	0.0790		
Jódból		nyomokat.	
Szulfid alkotó részek összege	4.0175	gramm	18—20
Szabad szénsav tartalma	1.7894		
Fajsulya 15° C-nál	1.004		

Mérték adó orvosi vélemények szerint a „Szent László forrás” vize szerencsés összetételénél, nevezetesen szénsavas egvényes és földes sokban való gazdagságánál fogva kiváló jó hatású, emésztő és húgyelválasztó utak és szervek, mindennemű húros bántalmak ellen.

Vas és jódtartalma miatt kiváló előnyvel használható bármiféle eredetű vérszegénység ellen és alkoti, valamint fellődési gyengeségeknek.

Gazdag szénvartartalma egyrészt a szulfid alkotó oldhatóságot, a víz tartósságát, összetételének állandóságát, másrészt ható anyagainak a szervezet által való feldolgoztatását biztosítja.

Tiszta, borral vagy gyümölcslével a „Szent László forrás” vize kellemes üdítő ital, amelynek élvezete bármikor, de kóros csirákótló való mentesége folytán, különösen járványos időben felette ajánlatos.

Kapható a „Szent László forrás” vize kezelőegységénél:

Csutak Albert és Buzás Jakabnál Kászonyjakabfalva.

U. p. Kászonyfalva; vasúti állomás: Csikszere és Kézdivásárhely.

CSIK-SZEREDA VÁROS ÉS VIDÉKE
szeszfogyasztó közönsége becses tudomására van szerencsém hozni, hogy a legnagyobb szakavatossággal berendezett
CSIKZSÖGÖDI

SZESZGYÁR

üzeme megkezdődött és az igen tisztelt szeszvásárló közönség rendelkezésére állván, nagybecsű rendeléseit készséggel eszközölöm.

Melyek után vagyok a n. é. közönség kész szolgálja

ZIMMERMANN ADOLF.

27-52

Könyvkötészetem a hol a kir. kösjegyzői hivatal van hátul az udvarban. Apafi-utca

Könyvkötészet.

Ajánlom a n. é. helyi és vidéki közönségnek a mai kor igényeinek teljesen jól berendezett

könyvkötészetemet

a hol jó, tartós és tiszta munkák készülnek jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett. Bármely nagy és kis városi könyvkötészetekkel versenyképes. Elvállalok e szakmabavágó minden hozzátartozó munkákat u. m.: **hivatali százeleki engedelményvel, iskolai, nyomdai, könyvtárak és magán sok munkát,** különösen felhívom a tek. körjegyző urak figyelmét a **hivatali kezelési könyvek bekötésére,** a miért is érdeklözvényben részesülnek. Elvem kevés haszon, nagy forgalom. Jó és tartós munkáért mindig szavatolok.

Kérem a nagyérdemű tisztelt közönség szives pártfogását, az eddigiekért köszönettel vagyok

alázatos szolgáluk

Szemerjay Ferenc,

könyvkötő-mester

1-25

Kevés haszon, nagy forgalom.

Értesítés!

Van szerencsém a n. tisztelt közönség becses figyelmét felhívni, miszerint könyv-, papír-, író-, rajz- és hangszerkereskedésben mindig raktáron tartok különféle újdonságokat, valamint a legújabb és legköltségteljes műveket, szak- és folyóiratokat, füzeteket, kétféleműveket, regényeket- és novellákat, ami raktárom nincs is, hat nap alatt szállítok kiadásti árban.

REGÉNYI

kiadása füzetekben díszes és egy szériák

kötés

ben és szolid árakba

2—35 fill.

árban kap halok örök ményvi ségben. A

MEG-HIVOK

Eljegyzési, Esküvői Bál

ÉRTESÍTÉSEK AZONNA

Ugyiszenten b. ügyel ségnek ürvendő saját „ORANGYAL” és ezimű imakönyvemet A n. é. közönség b

Szoboda József

Könyvnyomdai üzletemben

társadalmi, kereskedelmi és ipari célokra szükséges nyomtatványokat, valamint nagyobb terjedelmű műveket, folyó-

iratokat, lapokat, árjegyzéket stb a legújabb kiadatokban nemcsak írásos és hibátlan módon, hanem a lehető legjutányosab árban

ráktáronon folyton készíten tartok közgazdasági, közügyi, egyházi, iskolai, kör-, közügyi jegyzői, ügyvédi és magán nyomtatványokat a legjobb papírra nyomtatva ivenként és bekvite. Kész postakönyv.

Nyomatvány

Figye'lem!

Hirdetések közlésére legalkalmasabb a vidéki összes lapok között legelterjedtebb

CSIKI LAPOK

politikai, társadalmi heti lap.

Előfizetési árai:

Egész évre 8 K.
Fél évre 4 K.
Negyedévre 2 K.
Egyes szám ára 20 fillér.

Csikszere